

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 243.

Elleve Session.

69de Møde.

Torsdagen den 21de Mars Kl. 7 Aften.

(Forsæt.)

Lange: Jeg troer dog ikke, at den Tanke, der er udtrykt i den af mig foreslåede Passus i § 16: „Blant Beboerne langs Kongerigets Kyster, saavel paa Kjøbstadgrund som i Landdistricterne, forsaavidt Saadanne bestjæftige sig med eller ernære sig ved Kystfart, Fiskeri, Lodsning eller deslige, bliver i Serveleshed det til Søværnet fornødne Mandsskab at udskrive“, er saa klart udtaalt i Udvalgets Fleertals Forslag (Lütken: Det er netop det Samle, der staaer i Fleertallets Forslag).

Formanden: Jeg maa bede om at Taleren ikke afbrydes.

Lange: Det staaer ikke saa tydeligt udtaalt. (Lütken: I enhver Henseende ligesaa tydeligt!). Jeg mener, at det er aldeles nødvendigt, at en saadan Tilføining som den, jeg har foreslaaet, stæer. Den Bestemmelse, der staaer i Udvalgets Fleertals Forslag, staaer i alle ældre Bærnepligtslove, nemlig, at en Mand i Almindelighed skal udskrives til det, som han har bestjæftiget sig med. Naar f. Ex. En skal udskrives til Cavallerist, saa tager man en Mand, som har omgaaedes med Heste. Saadant har imidlertid hidtil kun været bestemt om Landbærnepligtige, og jeg mener nu, at man paa samme Maade, naar man vil udskrive En til Søværnet, da ogsaa maa see paa,

at det er en Mand, der har faret med Præmie, Vaade, eller givet sig af med Lodsvesen, Fiskeri osv. Jeg meente derfor, at det var rigtigt at lade den sidste Passus i mit Forslag blive staaende.

Lütken: Det forekommer mig, at den ærede Taler selv indrømmede, at det var den samme Tanke, der laa i Udvalgets Fleertals Forslag som i hans, men det forekommer mig tillige, at Tanken deri er correctere og tydeligere udtrykt, end i hans.

N. Sage: Det ærede Medlem fra Ringkjøbing (Schultz) bemærkede, at det, han vilde sige, formeenlig ikke vilde faae praktisk Betydning. Det er denne Frygt for, at vi i praktisk Henseende kun faae meget liden Gavn af den Lov, som her er foreslået, der forhindrer mig i at tage den Deel i Forhandlingen af denne vigtige Sag, som jeg ellers maaskee havde ønsket. Der er noget Medslaaende i at gjøre et Arbejde, som man veed alligevel ikke bliver fuldendt. Men naar det ærede Medlem dog deltog i Forhandlingerne, saa vilde det vist have været ønskeligt, om han havde udtaalt sig nærmere om det, han vilde ansee for at være rigtigt med Hensyn til Sammenætningen af Sessionerne; han gjorde kun Bemærkninger om det Mangelfulde, der for Tiden er ved dem. Det vilde maaskee have været rigtigt, om han havde gjort opmærksom paa, hvorledes disse Mangler bedst kunde afhjælpes, og meddeelt sin Plan til at indrette dem paa bedste Maade. Det vilde saa have tjent til Overvejelse i den Tid, der formodentlig vil